

Arrest

nr. 45 004 van 17 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 3 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leonees staatsburger te zijn van Temne origine, geboren te Bo Town. In mei 1997 werd u samen met uw vader gevangengenomen door de rebellen van het LURD (Liberians United for Reconciliation and Democracy), die u vervolgens dwongen goederen te dragen bij hun verplaatsingen. Na ongeveer 3 maanden werd u tijdens een militaire actie door het overheidsleger bevrijd en naar uw moeder en jongere zus teruggebracht. Sindsdien hebt u uw vader niet meer gezien. Van zodra de situatie het toeliet bent u met uw moeder en zus naar Guinee gevlucht, waar jullie ongeveer 3 jaar in een vluchtelingenkamp woonden. Vervolgens keerden jullie terug naar Sierra Leone. Uw moeder vestigde zich in Freetown en begon er handel te drijven tussen Bo Town en Freetown. In 2005 overleed uw moeder in een auto-ongeluk, waarna uw jongere zus geadopteerd werd en naar de Verenigde Staten verhuisde. U bleef alleen achter, diende uw studies stop te zetten en trok in bij een vriend. Tijdens een avondwandeling op het strand in 2006 ontmoette u een zekere Y. K. U vertelde hem uw verhaal waarop hij u bij hem thuis uitnodigde. U bezocht hem regelmatig en na

verloop van tijd bood hij u aan bij hem in te trekken in Babadurie, Freetown. U ging bij hem wonen en hervatte uw studies op zijn kosten. Y. bleek echter homoseksueel te zijn en dwong u op een dag seks te hebben met hem. U werd geïntroduceerd tot de homoseksualiteit en raakte het na verloop van tijd gewend. U kreeg uiteindelijk ook gevoelens voor hem. In november 2009 werden jullie echter betrappt door uw oom A. H. terwijl jullie naar een homoseksueel getinte pornografische film keken en ondertussen met elkaar speelden. Na het zien van dit tafereel verliet uw oom onmiddellijk de woning. U liep hem nog achterna maar kon hem niet doen stoppen. U vreesde voor het ergste en overtuigde Y. om het huis tijdelijk te verlaten. Jullie lieten het huis in handen van de conciërge en gaven hem de opdracht jullie te verwittigen als er iets zou gebeuren. Ongeveer 3 uur later belde de conciërge jullie op met de boodschap dat uw oom samen met de politie en een aantal jongens uit de buurt langsgesproken was. De politie liet ook een oproepingsbevel achter op jullie naam. Daarop lieten jullie de conciërge jullie bagage brengen en verlieten jullie enkele dagen later het land. Yateh keerde terug naar Rusland en u vertrok naar Gambia van waaruit u Yateh moest contacteren en een vlucht naar Oekraïne boeken. U was immers in het bezit van een visum voor Oekraïne om er te gaan studeren aan de Lugansk National Agrarian University. U kreeg vanuit Gambia echter geen verbinding met het toestel van Y., maar besloot toch naar Oekraïne te proberen reizen. U ontmoette een Sierra Leoner die u op zijn beurt voorstelde aan een andere Sierra Leoner, R. genaamd, die u onderdak verleende. U vertelde hem uw hele verhaal en hij bood u aan uw vliegtuigticket naar Oekraïne te betalen van zodra zijn kinderen hem geld zouden opsturen vanuit de Verenigde Staten. Hij waarschuwde u overigens ook voor de homofobe houding van de Gambiaanse autoriteiten en bevolking, die u in maart 2010 ook aan den lijve ondervond. U werd op straat door een aantal jongeren aangevallen die zeiden gehoord te hebben dat u Sierra Leone verlaten had omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar u kon ontkomen en vluchtte naar R. U had ondertussen wel de nodige stappen ondernomen en nodige documenten verkregen om via een tussenstop in Brussel naar Oekraïne te reizen. U kwam op 3 mei 2010 in België aan en zou de volgende dag doorreizen naar Kiev, maar bij de paspoortcontrole op de luchthaven van Zaventem rezen ernstige twijfels omtrent uw reisdoel en werd besloten tot uw teruggrijping. Daarop vroeg u op 5 mei 2010 in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U maakt immers de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerde introductie tot de homoseksualiteit door en daaruit voortvloeiende relatie met Y. K., niet aannemelijk. U verklaarde Y. eind 2006 te hebben ontmoet en gedurende ongeveer 3 jaar bij hem gewoond te hebben. Jullie zouden ook constant samen geweest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 4). Desondanks bleek u echter nauwelijks in staat te zijn op een aantal nochtans elementaire vragen betreffende Y. te kunnen antwoorden. Zo verklaarde u dat Y. afkomstig is van Rusland maar bleek u niet te weten waar hij precies geboren is, noch waar hij in Rusland woonde alvorens naar Sierra Leone te verhuizen (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). U kon ook niet zeggen hoe oud hij is en weet evenmin op welke datum hij verjaart (gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder stelde u dat Y. een blanke man is, en wanneer opgemerkt werd dat zijn naam niet echt Russisch klinkt antwoordde u dat hij u deze naam opgaf. Meer uitleg kon u hierbij niet verschaffen. U weet ook niet of hij deze naam al sinds zijn geboorte draagt (gehoorverslag CGVS, p. 5). Voorts weet u niet of Y. ooit getrouwd is geweest of relaties heeft gehad met andere mannen en/of vrouwen vóór hij u ontmoette (gehoorverslag CGVS, p. 6). U stelde wel dat hij een dochter heeft waar hij het geregeld over had, maar u kon zich opmerkelijk genoeg de naam van deze dochter niet meer herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 6). U stelde ook dat hij broers en/of zussen had, die hij af en toe aan de lijn had, maar u verstond niet waar ze het over hadden en kent hun namen niet (gehoorverslag CGVS, p. 5). De namen van zijn ouders blijkt u overigens evenmin te kennen en u voegde er aan toe eigenlijk niets te weten over zijn familie (gehoorverslag CGVS, p. 5). Voorts stelde u te denken dat hij ingenieur was, maar u weet niet waar hij ingenieursstudies volgde en blijkt evenmin te weten welke job hij uitoefende toen hij nog in Rusland woonde (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Gevraagd of Yateh homoseksuele vrienden had, diende u het antwoord vreemd genoeg schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 7). Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat Y. volgens uw verklaringen, ondanks zijn verblijf van meer dan 3 jaar in Sierra Leone, de Engelse taal niet goed beheerste, maar nog opmerkelijker, dat u zelf niet 1 woord Russisch blijkt te kennen, en dit ondanks uw verklaring als zou u 3 jaar met Y. een relatie gehad hebben en het zelfs uw bedoeling zou geweest zijn samen met hem naar

Rusland te trekken en in Oekraïne in het Russisch verder te studeren. U zou naar eigen zeggen te dien einde zelfs al een visum bemachtigd hebben voor Oekraïne (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 10-11).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde relatie met Y. K., zodat evenmin nog aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten als gevolg van uw beweerde relatie met Y. en betrapping terwijl u met hem naar een homoseksueel getinte pornografische film keek, geloof kan gehecht worden.

Daar geen geloof kan gehecht worden aan uw relatie met Y. komt overigens ook uw beweerde homoseksuele geaardheid als dusdanig in het gedrang. Zo verklaarde u homoseksueel te zijn geworden nadat Y. u introduceerde tot de homoseksualiteit. Hij dwong u seks te hebben met hem en na verloop van tijd raakte u daar gewend aan. U zou vervolgens ook gevoelens voor hem gekregen hebben (gehoorverslag CGVS, p. 2, 4 en 13). Hoewel u voordien relaties hebt gehad met vrouwen zou u sindsdien "niet meer geprobeerd" hebben gevoelens te hebben voor vrouwen, maar weet u anderzijds ook niet of u gevoelens zou kunnen hebben voor andere mannen omdat u nu eenmaal alleen Y. gewoon bent (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 13-14). Wat er ook van zij, daar geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde relatie met Y. K. komt ook uw beweerde homoseksuele geaardheid als dusdanig op de helling te staan aangezien uw geaardheid volledig met deze Y. K. blijkt verbonden te zijn.

Voorts blijkt u overigens evenmin op de hoogte te zijn van het bestaan van specifieke ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Freetown en stelde u, eveneens onterecht, te denken dat er in Sierra Leone geen organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U bleek bovendien ook nog nooit van de in 2004 vermoorde homorechtenactiviste Fanny Ann Eddy gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 8) (zie landeninformatie). U bleek ook evenmin te weten op basis van welke wetsbepaling homoseksualiteit in Sierra Leone verboden is en stelde onterecht dat de maximumstraf voor homoseksuele handelingen in uw land van herkomst 6 jaar gevangenisstraf is (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl men hiervoor in Sierra Leone in werkelijkheid tot levenslang kan veroordeeld worden (zie landeninformatie). Uw kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst blijkt dan ook quasi onbestaand te zijn. Bovendien verklaarde u hoegenaamd niets te weten over de situatie van homoseksuelen in Oekraïne en Rusland terwijl u nochtans verklaarde Y. in Rusland te willen vervoegen en in Oekraïne te willen studeren (gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde vreemd genoeg ook evenmin op de hoogte te zijn geweest van de standpunten van de Gambiaanse president alvorens u naar Gambia vluchtte (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Tot slot dient nog gewezen te worden op uw verklaring als zou u in Gambia op straat aangevallen zijn door "jongens van de president" die u verweten Sierra Leone ontvlucht te zijn omwille van uw homoseksuele geaardheid (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe zij hiervan op de hoogte waren, diende u het antwoord echter schuldig te blijven. U stelde dat enkel R. op de hoogte was van uw geaardheid en problemen in Sierra Leone en veronderstelde dat hij het misschien aan zijn Gambiaanse medebewoners vertelde, maar diende toe te geven hier helemaal niet zeker van te zijn en derhalve niet te weten hoe deze jongens aan hun informatie kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Hierbij dient bovendien vastgesteld te worden dat precies R. u waarschuwde voor de houding van de Gambiaanse president en samenleving ten aanzien van homoseksuelen en u zelfs aanraadde zoveel als mogelijk binnen te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 13). Uw verklaringen ter zake zijn dan ook eerder van aard de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw relaas verder te ondermijnen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoort en geboorteakte bevatten immers enkel gegevens betreffende uw identiteit, die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. Het door u op 14 mei 2010 aan het CGVS overgemaakte aanhoudingsbevel betreft dan weer een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopie waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u blijkens dit document, opgesteld op 9 november 2009, dient aangehouden te worden wegens "failing to appear in court for homosexual offence", terwijl uit de stempels in uw paspoort en uit uw verklaringen blijkt dat u op 11 november 2009 het land zonder enig probleem via de luchthaven kon verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 12), hetgeen van aard is de authenticiteit van dit aanhoudingsbevel

en de ernst van de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” of “reëel risico op het lijden van ernstige schade” in ernstige mate te ondermijnen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 In een enig middel, afgeleid uit een schending van de materiële motiveringsplicht, bevestigt verzoeker zijn homoseksuele geaardheid waardoor hij zijn land diende te verlaten. Homoseksualiteit wordt in Sierra Leone niet getolereerd en wordt volgens de Sierra Leoneanse wet bestraft met opsluiting. Aldus heeft verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, namelijk de groep van homoseksuelen.

Verzoeker werpt op dat hij ernstige inspanningen bleef leveren om bijkomende bewijzen te verkrijgen en erin geslaagd is om het originele aanhoudingsbevel uit Sierra Leone te bekomen. Dit document werd hem per DHL opgestuurd en werd geleverd op 1 juni 2010. Verweerder meent met het voorleggen van dit stuk te kunnen aantonen dat zijn relaas verkeerd begrepen werd door het Commissariaat-generaal. Het Commissariaat-generaal bestempelt zijn relaas als ongeloofwaardig, doch dit zijn slechts vermoedens van het Commissariaat-generaal die niet opwegen tegen de schriftelijke bewijzen die verzoeker aan zijn dossier toevoegt. Verzoeker stelt tevens in het bezit te zijn van zijn originele geboorteakte.

Het feit dat hij geen ontmoetingsplaatsen voor homo's kan mededelen is irrelevant voor wat betreft het onderzoek naar zijn seksuele geaardheid; dergelijke plaatsen zijn immers uiteenlopend, persoonlijk en subjectief. Verzoeker is geen jurist en kent derhalve niet de wetsbepaling waardoor homoseksualiteit in Sierra Leone verboden is. Vermits hij slechts naar Gambia vluchtte om onmiddellijk een vlucht naar Oekraïne te boeken, kan hem niet verweten worden de standpunten van de Gambiaanse president niet te kennen.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij kan dit doen aan de hand van een geloofwaardig relaas.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst gemotiveerd dat verzoeker zijn voorgehouden relatie met Y. K. geenszins aannemelijk maakt zodat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten als gevolg van het feit dat hij zou zijn betrappt terwijl hij samen met Y. K. naar een homoseksueel getinte pornografische film keek. Daar geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers voorgehouden relatie met Y. K. komt ook zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk voor gezien verzoekers geaardheid volledig met deze Y. K. blijkt verbonden te zijn.

Deze vaststelling vloeit voort uit het feit dat verzoeker ondanks zijn beweerde homoseksuele relatie sinds eind 2006 met Y. K. nauwelijks in staat bleek te zijn op een aantal elementaire vragen betreffende Y. K. te kunnen antwoorden (zoals daar zijn Y. K.'s geboorteplaats en woonplaats in Rusland, zijn leeftijd, zijn verjaardag, zijn eerdere relaties, zijn familiesamenstelling, zijn gevolgde studie, zijn eerdere werkervaring in Rusland, zijn homoseksuele vrienden).

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op deze wezenlijke onwetendheden, laat staan dat hij er een verklaring voor geeft.

Dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid wordt verder ondersteund door de vaststelling dat zijn kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in zijn land van herkomst praktisch onbestaand blijkt te zijn. Zo heeft hij zelfs nog nooit van de vermoorde homorechtenactiviste Fanny Ann Eddy gehoord en is hij niet op de hoogte van het bestaan van organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, ondanks het feit dat hij in Freetown verbleef (gehoorverslag Commissariaat-generaal, 4, 7-8). Van verzoeker wordt niet gevraagd dat hij volledig op de hoogte is van de complete juridische context, doch van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van zijn seksuele geaardheid kan echter wel redelijkerwijs verwacht worden dat hij duidelijke verklaringen aflegt omtrent deze problematiek, waaruit kan afgeleid worden dat hij effectief betrokken en geïnteresseerd is.

Tenslotte bleek verzoeker ook niets te weten over de situatie van homoseksuelen in Oekraïne en Rusland terwijl hij verklaarde Y. K. in Rusland te willen vervoegen en in Oekraïne te willen studeren. Ook was hij niet op de hoogte van de standpunten van de Gambiaanse president inzake

homoseksualiteit alvorens naar Gambia te vluchten en kan hij niet verklaren hoe men er op de hoogte was van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Vermits de voorgehouden homoseksuele geaardheid van verzoeker niet aannemelijk is, behoort verzoeker vanzelfsprekend niet tot de sociale groep van de homoseksuelen waarvoor een vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

Verweerder merkt op dat verzoeker door het neerleggen van een aanhoudingsbevel uit Sierra Leone geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker blijkens dit op 9 november 2009 opgestelde document dient aangehouden te worden wegens "*failing to appear in court for homosexual offence*", terwijl uit de stempels in zijn paspoort en uit zijn verklaringen blijkt dat hij op 11 november 2009 het land zonder enig probleem via de luchthaven kon verlaten (gehoorverslag Commissariaat-generaal, 12). De bestreden beslissing stelt terecht dat dergelijke vaststelling van aard is de authenticiteit van dit aanhoudingsbevel en de ernst van de door verzoeker ingeroepen "vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade" in ernstige mate te ondermijnen. Het feit dat verzoeker zijn land legaal kon verlaten met zijn eigen paspoort, toont aan dat hij niet in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten stond. De Commissaris-generaal bezit een ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen (RvS 4 maart 2008, nr. 180.410).

Het voorleggen van een originele geboorteakte is evenmin van aard om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te kunnen wijzigen. Dergelijk document bevat immers louter gegevens betreffende verzoekers identiteit, die niet in twijfel wordt getrokken.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker vraagt in subsidiaire orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat hij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

2.4. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER